

Erasmus+ mobilnost z učenci v Italiji

Maja 2024 smo se v okviru Erasmus+ akreditacije za en teden odpravili na jug Italije, natančneje v mesto Bisceglie. Na šoli Scuola Secondaria di Primo Grado "R. Monterisi" smo spremljali pouk učencev, implementacijo IKT tehnologije pri pouku, se učili o medkulturnih razlikah in raziskovali kraje. Namen našega obiska je bil krepiti medkulturne kompetence, opazovati italijanski šolski sistem, spoznati, kako poučujejo.

Bisceglie je mesto v provinci Barletta-Andria-Trani v regiji Apulija. Občina je po številu prebivalcev četrta v pokrajini in štirinajsta v regiji. Območje je bilo naseljeno že v prazgodovini, z vsaj dvema jamama, ki kažeta dokaze o poselitvi v času neolitika. V mestu Bisceglie živi 55.251 prebivalcev. Bisceglie obsega 7,5 kilometrov obale ob Jadranskem morju. Površje je večinoma ravninsko, klima pa mediteranska, z vročim in vlažnim poletjem. Že v času našega obiska konec maja je bilo zelo vroče in smo bili veseli, da nismo prišli julija ali avgusta, saj bi bilo čisto prevroče.

V mestu Bisceglie je železniška postaja z mnogimi povezavami do večjih mest, na primer Bari, kar omogoča dobro povezanost in lažji prevoz.

Šola Monterisi je srednja šola, obiskujejo jo učenci, stari od 11 do 13 let. Šola je že tri leta v fazi prenove, zato so večinoma vse aktivnosti potekale na Osnovni šoli Salnitro, približno 15 minut stran. Presenetil nas je dolgotrajni proces prenavljanja šole, saj naj bi se učitelji in učenci v njihovo šolo vrnili šele čez kakšno leto, vse skupaj torej 4 leta. Presenečeni so bili, kako hitro so uredili našo šolo po lanskih poplavah.

Bisceglie se nahaja v regiji Apulija (na sliki svetlo oranžne barve).

1. DAN: 19. 5. 2024

V nedeljo smo se ob 4:20 uri zjutraj iz Brnika odpravili do Letališča v Trstu. Na potovanju je šlo vse po načrtih, tako da smo se okoli 11:00 pred Osnovno šolo Monterissi že srečali z učitelji in družinami. Popoldan smo imeli prost, da smo si lahko spočili od poti. Učenci so bili pri družinah gostiteljicah, ki so jim organizirali različne aktivnosti. Midve sva se sprehodili po kraju Bisceglie.

Pot ob morju do šole Salnitro, ki se nahaja čisto blizu morja.

2. DAN: 20. 5. 2024

Zjutraj smo se dobili pred Osnovno šolo Salnitro in si jo ogledali. Sledile so spoznavne aktivnosti, na primer bingo, kjer je vsak učenec dobil list papirja z napisanimi značilnostmi in je moral zbrati vsaj 5 podpisov tistih učencev, za katere določena značilnost drži (primer: njegovo ime ima 8 črk, govori dva tuja jezika ipd.). Učenci so lahko zbirali podpise le od svojih prijateljev iz druge države. Po spoznavnih aktivnostih, smo se sprehodili po starem mestnem jedru Bisceglie in obiskali župana. Poslušali smo nagovor njegove predstavnice in preizkusili tradicionalno sladico Sospiro, ki se nam je zdela presladka. Učenci so imeli nato kosilo pri družinah in prosto popoldne.

Ob prihodu v šolo Salnitro, so nam zapeli učenci, ki obiskujejo pevski zbor.

3. DAN: 21. 5. 2024

Dan se je začel z likovno umetnostjo z uporabo IKT. Učenci so izbrali umetniško sliko in se fotografirali tako, da je njihov obraz zamenjal originalni obraz na sliki. Ker je aplikacija obraz malo spremenila, so si bili nekateri bolj podobni, druge pa bi težko prepoznali. Nato so v paru ali manjši skupini pripravili predstavitev (pomagali so si s ppt ali canvo), s katero so morali predstaviti umetnostno-zgodovinsko obdobje iz katerega je izbrana slika, ter kratko predstavitev slike.

Priprava predstavitve v skupini.

Nato so učenci skupaj pripravili tradicionalni apulijski prigrizek – brusketo (trši kruh, obložen s češnjevimi paradižniki, olivnim oljem, baziliko, origanom in soljo). Učencem so bile brusketo všeč, tudi tistim, ki jim paradižnik ni tako blizu. Učenci so šli nato k družinam na kosilo. Ob 16:00 uri smo se ponovno dobili v šoli Salnitro, kjer smo poslušali šolski orkester, ki je bil res odličen. Predvsem nas je presenetilo, da je vanj vključenih res veliko učencev in da so 12 letniki tako profesionalno igrali.

4. DAN: 22. 5. 2024

Ta dan nas je čakal celodnevni izlet, zato smo se pred šolo Monterisi zbrali že ob 7:30 uri. Najprej smo obiskali mesto Polignano a Mare, kjer smo si ogledali slavni kip pevca Domenica Modugna (Volare) ter mestno jedro. Nato smo se odpravili v Alberobello, kjer smo videli značilne bele hiške (t. i. trulli), katerih strehe niso zidane, ampak imajo položene kamne enega na drugega. V času gradenj teh hiš, je bil tisti del Italije pod špansko oblastjo in če bi bile strehe krite s kritino, bi za to morali plačati poseben davek na strehe. Na ta način ga niso plačali. Pred šolo smo prispeli šele okoli 19h.

Ogled obmorskega mesta Polignano a Mare.

Mesto Alberobello z značilnimi belimi hiškami.

5. DAN: 23. 5. 2024

Preizkusili smo se v matematičnih ugankah z aplikacijo Math City Map. Učenci so morali slediti točkam na zemljevidu in reševati matematične izzive, ki niso bili najlažji. Nato so sledile še aktivnosti v šoli in prost večer.

6. DAN: 24. 5. 2024

Z vlakom smo obiskali sosednje mesto Trani. Vse nas je zelo presenetil najhitrejši vlak v Italiji, ki je odpeljal mimo nas med čakanjem na postaji. V mestu Trani smo si ogledali grad in cerkev, se sprehodili in malicali. Ob povratku v Bisceglie, so imeli nekateri učenci projektno delo na šoli. Sledile so zaključne aktivnosti. Pripravili so nam Kahoot! Kviz z vprašanji o Italiji in Sloveniji. Učenci so za spomin prejeli plastificirane slike, ki so jih ustvarili pri likovni umetnosti s pomočjo aplikacije Faceover. Prejeli smo tudi zelo lepe unikatne obeske za ključce v obliki rož, ki so jih naredili učenci s posebnimi potrebami. Nato smo imeli poslovilno druženje z učitelji in starši gostitelji. Zvečer pa je sledilo pakiranje.

V mestu Trani smo si ogledali grad in cerkev.

7. DAN: 25. 5. 2024

Zjutraj smo se pred šolo poslovili od družin in učiteljev ter se odpravili proti domu.

NOVA SPOZNANJA

- Zanimiv se nam je zdel drugačen način dela z učenci s posebnimi potrebami. Na šoli Monterissi nimajo ur dodatne strokovne pomoči tako kot na naši šoli, kjer imajo učenci s posebnimi potrebami od 1 do 4 ure tedensko, ki se večinoma izvajajo individualno izven pouka. Vsi učenci s posebnimi potrebami so vključeni v redni pouk, z njimi pa je ves čas pouka prisoten spremljevalec. Na šoli imajo več kot 30 spremljevalcev za otroke s posebnimi potrebami. Spremljevalci so izobraženi učitelji za delo z učenci s posebnimi potrebami, kar je drugače kot v slovenskem sistemu, kjer spremljevalec ne potrebuje pedagoške izobrazbe in ima slabše plačilo kot pedagoški kader.
- Pri pouku uporabljajo tablice, na katerih imajo npr. zvezke za reševanje nalog, delovne zvezke in učbenike.
- Učenci nimajo možnosti obrokov v šoli (malice, kosila). Pouk traja med 8:00 in 13:00 uro, v tem času imajo samo en 10-minutni odmor. Ob 13h učenci odidejo domov na kosilo. Nekateri se popoldne še vrnejo v šolo na obšolske dejavnosti, na primer vaje iz glasbenih instrumentov. Učenci so cel čas pouka v isti učilnici. Pouk poteka od ponedeljka do sobote. Vsi učitelji imajo prosto nedeljo, potem pa še en drug dan v tednu, za kar se dogovorijo na začetku šolskega leta. Največ učiteljev ima željo po prosti soboti, zato se ti ta uresniči na vsake nekaj let.
- Že ob prvem srečanju smo opazili, da se Italijani zelo radi fotografirajo, saj smo naredili več skupinskih fotografij in tudi selfijev, kar se je potem nadaljevalo skozi celotni teden.

- **Kulturne razlike s Slovenijo:**
 - **prehranjevalne navade** (Italijani imajo več hodov, večerjo jedo precej kasneje kot pri nas)
 - **spalne navade** (učenci so hodili spat precej kasneje kot so navajeni doma (okoli 11h, polnoči) in so večkrat povedali, da so kar malo utrujeni)
 - **jezikovne prepreke** (Italijanski učitelji, učenci in družine gostiteljice večinoma niso zelo dobro govorili angleško)
 - **organizacija in točnost** (prišlo je do nekaj sprememb v urniku, v Sloveniji točnost pomeni, da si na dogovorjenem mestu nekaj minut prej ali točno ob uri, v Italiji pa se manj obremenjujejo z zamujanjem). To nas sicer ni zelo motilo, edino škoda, da je odpadla soba pobega, saj nas je vse zelo zanimalo, kako bi to izgledalo.
- V okviru gostovanja se je izkazalo, da so izkušnje, ki jih dobijo učenci na ta način, zelo pomembne, zato je smiselno, da imajo učenci priložnost udeležbe tudi v prihodnje. Na začetku so imeli učenci nekaj pomislekov in skrbi, ki pa so se z vsakim dnem manjšale in smo se o vsem veliko pogovarjali. Nama je bilo zelo všeč to, kako se je skupina šestih učencev, ki se prej niso tako dobro poznali, tekom tedna povezala in spoprijateljila.

Nekaj slik iz Bisceglia in slika z gradu v Traniju (slika 2).